

1 **De pelikaan, naar August Strindberg, door Toneelgroep Amsterdam, regie Susanne Kennedy.**

Van een klassieke toneeltekst een angstaanjagend goed en stijlvast uitgevoerd horrorsprookje maken, dat kan alleen Susanne Kennedy. Voor het eerst bij Toneelgroep Amsterdam en grootser dan ooit. Met wederom ijzige muziek van Richard Janssen.

2 **Met mijn vader in bed (wegens omstandigheden), van Magne van den Berg, door Toneelschuur Producties, regie Paul Knieriem.**

Vader en dochter rouwen. Tevergeefs proberen ze nader tot elkaar te komen. Hun minimale zinnetsjes en gebaren roepen een maximaal gevoel van verlorenheid op. Deze introverte voorstelling kruipt onder de huid.

3 **Van den vos, door FC Bergman/Toneelhuis.**

Opnieuw een visueel spektakel van deze theatervernieuwers. Wederom gaan ze een stap verder dan in eerder werk. Opera, film, dans en toneel komen samen in een zowel gruwelijk als beeldschoon kunstwerk over de alomtegenwoordigheid van het kwaad.

4 **Schijn, van Don Duyns en Fahd Larhzaoui, door Nonprofit Kapitalist, regie Floris van Delft.**

In een knappe monoloog vol verrassingen vertelt acteur Larhzaoui opgewekt over zijn Marokkaanse afkomst en vervolgens over zijn problematische *coming out*. Over leven in een schijnwereld. Hartverscheurend en zelden sentimenteel.

5 **The truth about Kate, van Jibbe Willems, door Frascati Producties, regie Davy Pieters.**

Een onthullend kijkje in de keuken van een superster. Deze postmoderne collage van hoogtepunten uit het verrotte leven van Kate bevat naast veel humor ook een belangwekkende kritiek op onze beeldcultuur.

6 **MCBTH, van Shakespeare, door Toneelhuis/LOD, regie Guy Cassiers.**

Donker en krankzinnig muziektheater over massamoordenaar Macbeth. De vorm is gestileerd. De muziek van Dominique Pauwels, de door Hugo Claus ver-

taalde tekst en het spel van Tom Dewispelaere als Macbeth zijn een aanslag op de zintuigen.

7 **Vrijdag, van Hugo Claus, door De Spelerij, regie Paula Bangels.**

Een exercitie in puurheid. Vier spelers, enkel gekleed in verhullende trouwjurken, en de nietsontziende tekst van Claus, daar moeten we het mee doen. Wat volgt is een meesterlijk geacteerd arbeidersdrama over verzoening in tijden van ademnood.

8 **Anderman, van en door Susies Haarlok.**

De muzikanten van Susies Haarlok ensceneerden een buurtfeestje. Ze zingen over de verbroederende kracht van xenofobie. Soms grimmig, soms hilarisch. Deze uit interviews, volksliedjes en verhaspelde wereldmuziek bestaande show is een ode aan het volk.

9 **Achterkant, van en door De Warme Winkel/Toneelgroep Amsterdam.**

Gastheer Toneelgroep Amsterdam speelde een prima *Lange dagreis naar de nacht*. De parasieten van De Warme Winkel maakten backstage een schaduwvoorstelling. Een geestige en unieke ervaring, over de achterkant van het toneelbedrijf en over gesmoorde dromen.

10 **Crashtest Ibsen II: Volksvijand, van Joachim Robbrecht, door Noord Nederlands Toneel, regie Sarah Moeremans.**

Wat kan Ibsens *Een vijand van het volk* (1882) ons nu nog vertellen? Veel, blijkt uit deze oergeestige deconstructie van Moeremans. Brechtiaans belerend, maar dan leuk. Theater over een ongemakkelijke waarheid.

Tegenvaller

We are your friends, van en door De Warme Winkel/Frascati Producties, eindregie Marien Jongewaard.

Platte en cynische voorstelling over solidariteit in Europa. Ergens tijdens het maken van deze verzameling wisselende acts, met telkens dezelfde voor de hand liggende boodschap, is de verbeelding verloren gegaan.

Met mijn vader in bed (wegens omstandigheden).

Foto Sanne Peper

